

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 26.6.2014
COM(2014) 388 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG
RÅDET**

vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2015 under den fælles fiskeripolitik

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET

vedrørende høring om fiskerimuligheder for 2015 under den fælles fiskeripolitik

INDLEDNING

Fiskerimuligheder for 2015 vil for første gang blive fastsat under den nye fælles fiskeripolitik (FFP)¹. Fastsættelsen af muligheder skal bidrage til at nå målene for den nye FFP. Fiskerimulighederne, der fastsættes i overensstemmelse med målsætningen om maksimalt bæredygtigt udnytte sammen med andre forvaltningsinstrumenter, der er fastsat i den nye FFP, bør sikre, at fiskerimulighederne er miljømæssigt bæredygtige på lang sigt og forvaltes konsekvent for at opnå økonomiske, sociale og beskæftigelsesmæssige fordele, og at de bidrager til fødevareforsyningsikkerheden.

Fiskerimulighederne skal fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 2, i FFP, og med målsætningen om, at populationer af fiskebestande gradvist skal genoprettes til og opretholdes over biomasseniveauer, der kan give maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). MSY-målet skal nås inden 2015, hvor det er muligt, og på et gradvist stigende grundlag senest inden udgangen af 2020 for alle bestande. Denne målsætning vil også bidrage til at opnå god miljøstatus senest i 2020 som fastsat i havstrategirammedirektivet² og FFP.

For at nå denne målsætning vil Kommissionens forslag være baseret på på kortest mulig tid at bringe fiskerflådernes indvirkning på bestandene (fiskeridødeligheden) ned på de niveauer, der kræves, for at bestandene kan genopbygges til biomasseniveauer, der giver MSY. Når dette er opnået, vil Kommissionen eventuelt foreslå foranstaltninger til at muliggøre yderligere genopbygning.

2015 bliver også det år, hvor landingsforpligtelsen for visse fiskerier³ træder i kraft. Fiskerimulighederne for bestande, der er omfattet af landingsforpligtelsen, skal fastsættes under hensyntagen til, at fiskerimulighederne ændres, således at de afspejler fangster snarere end landinger⁴, idet dette ikke bør bringe opnåelsen af MSY-målet i fare eller medføre en øget fiskeridødelighed i fiskeriet.

Kommissionen vil basere sine forslag til fiskerimuligheder på den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning fra Det Internationale Havundersøgelsesråd (ICES) og Den Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF) for at opnå MSY. For bestande, for hvilken der ikke foreligger sådan rådgivning, vil Kommissionen i sine forslag

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1380/2013 af 11. december 2013 om den fælles fiskeripolitik, ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1954/2003 og (EF) nr. 1224/2009 og ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 2371/2002 og (EF) nr. 639/2004 samt Rådets afgørelse 2004/585/EF (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 22).

² Direktiv 2008/56/EF, EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.

³ Små pelagiske arter, store pelagiske arter, fiskeri til industriformål, fiskeri efter laks og arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri EU-farvande i Østersøen (artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1380/2013),

⁴ Artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) nr. 1380/2013.

anvende forsigtighedstilgangen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i FFP. ICES har på Kommissionens anmodning forberedt rådgivning for en ramme til evaluering af god miljøstatus for kommercielt udnyttede arter og skaldyrsbestande (diskriptor 3 i havstrategirammedirektivet)⁵. Der vil blive gjort en yderligere indsats for at vise, hvordan MSY bidrager til at opnå en god miljøtilstand og derved sikre sammenhæng mellem FFP og havstrategirammedirektivet.

Med denne meddelelse fastsættes principperne for Kommissionens forslag til fiskerimuligheder for 2015⁶. Interessenter opfordres til at fremsende deres kommentarer til Kommissionen inden den 30. september 2014.

I artikel 50 i FFP fastsættes det, at Kommissionen hvert år skal rapportere til Europa-Parlamentet og Rådet om fremskridt med hensyn til at nå det maksimale bæredygtige udbytte og om fiskebestandenes situation. Det er også hensigten, at denne meddelelse skal indeholde disse oplysninger.

DEN NYE FFP OG TAC-FORSLAG FOR 2015

Forvaltning ved hjælp af flerårige planer

Den nye FFP kræver vedtagelse af flerårige planer. Der blev oprettet en interinstitutionel taskforce til at komme ud af det interinstitutionelle dødvande og gøre det lettere at udvikle og indføre flerårige planer under FFP. Taskforcen afsluttede sit arbejde i april og aflagde rapport til de europæiske institutioner.

Rapporten er baseret på fremsendelsen af de flerårige planer i den nye FFP. Planerne bør give en solid og varig ramme til forvaltning og sikre bæredygtighed i fiskerierne med et højt og stabilt udbytte for fiskeriindustrien, mens der tages højde for en økosystembaseret tilgang til fiskeriforvaltningen ved at minimere fiskeriets negative indvirkning på det marine økosystem. MSY-målet og fristerne for at nå målsætningen er vigtige elementer i planerne. MSY-målet udtrykkes som intervaller og bør omfatte bevarelsesreferencepunkter. Afgørelser i henhold til planerne skal træffes på grundlag af den bedste tilgængelige videnskabelige rådgivning. Planerne bør give mulighed for fleksibilitet i de årlige afgørelser om fiskerimuligheder. Planerne bør, hvor det er nødvendigt, give mulighed for at vedtage alternative bevarelsesforanstaltninger i forhold til visse bestande, hvilket ville høre ind under regionalisering. I situationer med blandet fiskeri bør der i planerne identificeres de arter, der definerer fiskeriet, og det bør sikres, at alle bestande forvaltes i overensstemmelse med MSY-målet.

Kommissionen vil snarest muligt foreslå flerårige planer på grundlag af denne rapport og vil analysere behovet for at tilpasse de eksisterende forslag til planer med udgangspunkt i opdateret videnskabelig rådgivning. Kommissionen overvejer også at fremlægge nye forslag, som skal erstatte eksisterende genoprettelses- og forvaltningsplaner, hvis mål er nået, eller som skal erstattes for at tilpasse dem til den nye FFP.

⁵http://www.ices.dk/sites/pub/Publication%20Reports/Advice/2014/Special%20Requests/EU_Draft_recommendations_for_the_assessment_of_MSFD_Descriptor3.pdf

⁶ For dybhavsbestande bør henvisningen til 2015 forstås som en henvisning til 2015-2016, idet fiskerimulighederne for disse bestande fastsættes for to år.

Bestande med vurdering af maksimalt bæredygtigt udbytte

FFP tager sigte på at nå udnyttelsesgraderne for MSY inden 2015, hvor det er muligt. Som følge heraf agter Kommissionen at foreslå samlede tilladte fangstmængder (TAC'er), som er i overensstemmelse med MSY for 2015 for den voksende gruppe af bestande, for hvilke der foreligger fuldstændige vurderinger og beregninger af MSY. I de seneste vurderinger omfatter denne gruppe 46 bestande, der er af væsentlig interesse for EU, i den nordøstlige del af Atlanterhavet og i Østersøen (se nedenfor og i bilag I). Data for de sidste tre år for Middelhavet og Sortehavet er medtaget, men antallet af bestande i området, for hvilke der ikke foreligger vurderinger, er ukendt.

En forsinkelse med at nå målet fra 2015 (til ikke senere end 2020) vil kun være acceptabel, hvis opnåelse af MSY-målet inden 2015 i alvorlig grad ville true de pågældende fiskerflåders sociale og økonomiske bæredygtighed. Dette er i overensstemmelse med den nye FFP.

Der, hvor der findes flerårige planer, som er i overensstemmelse med MSY, vil Kommissionen fortsætte med at anvende dem. I tilfælde, hvor de eksisterende planer ikke længere kan anvendes (f.eks. fordi et andet mål end MSY er blevet nået), vil Kommissionen vedtage forslag til fiskerimuligheder på grundlag af MSY.

Forenkling af forvaltning er en prioritet under den nye FFP. Kommissionen vil undersøge merværdien ved forvaltning gennem begrænsninger af fiskeriindsatsen som et system, der skal fungere som supplement til TAC'er. Kommissionen agter at fjerne forvaltningsinstrumenter, som ikke skaber merværdi i forhold til at nå målene i den nye FFP.

For bestande, for hvilke der foreligger MSY-vurderinger, som deles med tredjelande eller som forvaltes via regionale fiskeriforvaltningsorganisationer, vil Kommissionen søge at indgå aftale med vores partnere om at anvende samme tilgang.

Andre bestande

Hvis de videnskabelige oplysninger ikke er tilstrækkelige til, at disse niveauer kan fastsættes, bør det overvejes at anvende omtrentlige parametre. I det nedenstående er angivet fem situationer. I hvert tilfælde agter Kommissionen at fremsætte forslag på grundlag af videnskabelig rådgivning uden at bringe bestandenes bevaringsbehov i fare.

Bestande, for hvilke der forligger data til fastsættelse af MSY-proxyvariabler

Kategorien består af bestande, for hvilke der er omfattende data, der er vurderet analytisk og med prognoser for tendenser. Generelt er en MSY-proxyvariabel tilgængelig. Tilgangen til fastsættelse af TAC'er vil svare til tilgangen for bestande med en fuldstændig MSY-vurdering.

Kommissionen påtænker yderligere vurderinger af behovet og mulighederne for at skaffe øget viden om disse bestande og foretage en fuldstændig MSY-vurdering i den nærmeste fremtid.

Bestande, for hvilke tendenserne er vurderet i en undersøgelse, eller som har serier af fangstklokkeslet til udarbejdelse af MSY-proxyvariabler

ICES's rådgivning om disse bestande er kun kvantitativ: foreslåede fangstbegrænsninger i mangel af en MSY-vurdering. Kommissionen har til hensigt at anvende den opdaterede ICES-rådgivning for disse bestande til sine forslag og vil vurdere situationen i hvert enkelt tilfælde under hensyntagen til forsigtighedstilgangen.

I den nærmeste fremtid påtænker Kommissionen bestand for bestand at foretage en vurdering af behovet og mulighederne for at skaffe øget viden om disse bestande med henblik på at gøre det muligt at fastsætte MSY-proxyvariablerne.

Bestande, der antages at være stabile

Rådet og Kommissionen enedes i december 2013 om, at det var ønskværdigt, at TAC'erne forblev uændrede for 25 bestande, medmindre videnskabelig rådgivning pegede på, at der var behov for ændringer. Generelt fanges disse bestande kun som bifangster eller har en lav kvotaudnyttelse, der er begrænsede oplysninger om deres tilstand, og de er af begrænset økonomisk betydning.

Bestande, for hvilke der ikke foreligger videnskabelig rådgivning

I tilfælde, hvor der ikke foreligger videnskabelig rådgivning, bør forsigtighedstilgangen i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i FFP, anvendes på en systematisk, forudsigelig og gennemsigtig måde.

Dybhavsbestande

I 2014 vil Rådet fastsætte fiskerimuligheder for dybhavsbestande for 2015-2016. Dybhavsbestande skal forvaltes på bæredygtig vis på grund af den følsomme natur hos visse af disse arter og dybhavets liv. For mange bestande er der stadig ikke tilstrækkelige data tilgængelige til en videnskabelig analyse. Det er nødvendigt at anvende en forsigtighedstilgang på en systematisk, forudsigelig og gennemsigtig måde i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i FFP. Kommissionen vil, når den udarbejder sine forslag, tage behørigt hensyn til forpligtelserne i FN's resolution 61/105 af 2006, 64/72 af 2009 og 66/68 af 2011 samt FN's Fødevare- og Landbrugsorganisations internationale retningslinjer for forvaltningen af dybhavsfiskeriet på åbent hav (International Guidelines for the Management of Deep-Sea Fisheries in the High Seas) fra 2008.

Forpligtelse til at lande alle fangster

I 2015 træder landingsforpligtelsen⁷ i kraft for:

- fiskeri efter små pelagiske arter (makrel, sild, hestemakrel, blåhvilling, havgalte, ansjos, guldlaks, sardin og brisling)
- fiskeri efter store pelagiske arter⁸ (almindelig tun, sværdfisk⁹, hvid tun, storøjjet tun, blå og hvid marlin)
- fiskeri til industriformål (lodde, tobis, sperling og andre)
- fiskeri efter laks i Østersøen, og
- senest fra den 1. januar 2015 for arter, som karakteriserer det pågældende fiskeri og senest fra den 1. januar 2017 for alle andre arter i fiskeri i EU-farvande i Østersøen.

Medlemsstaterne har samarbejdet på regionalt plan om gennemførelsen af landingsforpligtelsen. Parlamentet og Rådet undersøger desuden et forslag fra Kommissionen

⁷ Alle fangster af arter, der er underlagt fangstbegrænsninger, og i Middelhavet også fangster af arter, der er underlagt mindstemål som defineret i bilag III til forordning (EF) nr. 1967/2006 af 21. december 2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet, om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1626/94 (EUT L 409 af 30.12.2006, s. 11).

⁸ Berører ikke internationale forpligtelser.

⁹ I Middelhavet afhængig af internationale forpligtelser.

om tilpasning af forordningerne om tekniske foranstaltninger og om kontrol til reglerne om landingsforpligtelsen.

For de berørte fiskerier skal fastsættelsen af fiskerimulighederne tage hensyn til den ændring, at fiskerimulighederne afspejler fangster i stedet for landinger. Disse justeringer kan omfatte tilpasninger af TAC'er afhængig af mængden af data om udsmidets hidtidige omfang og afhængig af behovet for undgå stigninger i fiskeridødeligheden.

Kommissionen har anmodet ICES om at medtage tilgængelige data om udsmid for disse fiskerier i de relevante vurderinger af bestande og fangstprognoser. ICES vil anvende tilgængelige data om udsmid for de seneste år, for så vidt disse data er valideret til anvendelse i vurderinger og rådgivning for 2015. Det forventes at føre til justeringer af fiskerimulighederne for de bestande, der er dækket af landingsforpligtelsen i 2015. Det er yderst væsentligt, at disse justeringer bliver ved med at være forenelige med opnåelsen af MSY.

Under den nye FFP opfordres medlemsstaterne til at gennemføre pilotprojekter som forberedelse til landingsforpligtelsen. Dette bør gøres inden for de tilgængelige fiskerimuligheder. Medlemsstaterne kan anvende nationalt disponible kvoter til støtte for pilotprojekterne for at forbedre dataene. Dette vil være gavnligt for fiskerimulighederne efter 2015.

Den nye FFP indeholder foranstaltninger for øget fleksibilitet, som skal anvendes i forvaltningen af bestande i de fiskerier, der er omfattet af landingsforpligtelsen¹⁰. Kvotefleksibilitet fra år til år, fleksibilitet mellem arterne (fangster af en art kan på visse betingelser modregnes i kvoten for målarten), *de minimis*-undtagelser og undtagelser på grundlag af stor overlevelsessevne er relevante i forbindelse med fiskerimulighederne. Oplysninger om disse fleksibilitetsbestemmelser vil blive taget i betragtning, når der skal udarbejdes fremtidige forslag til fiskerimuligheder.

Middelhavet

MSY-målet gælder også bestande i Middelhavet, for hvilke der ikke er fastsat TAC'er. Kommissionen og medlemsstaterne gennemgår, hvorvidt målene i de nationale forvaltningsplaner, der er vedtaget i henhold til Middelhasforordningen¹¹, er i overensstemmelse med MSY-målet. De planer, der i øjeblikket er vedtaget eller tæt på at blive vedtaget, er angivet nedenfor:

KROATIEN – Trawlere
KROATIEN – Notfartøjer
CYPERN – Trawlere
GRÆKENLAND – Notfartøjer
GRÆKENLAND – Trawlere
FRANKRIG – Trawlere

¹⁰ Artikel 15 i forordning (EU) nr. 1380/2013.

¹¹ Rådets forordning (EF) nr. 1967/

FRANKRIG – Gangui
FRANKRIG – Strandvod
SPANIEN – Trawlere
SPANIEN – Notfartøjer
SPANIEN – Vod brugt fra fartøjer Murcia
SPANIEN – Vod brugt fra fartøjer De Baleariske Øer
SPANIEN – Vod brugt fra fartøjer Catalonien
SPANIEN – Skrabere Andalusien
ITALIEN – Omkredsende net (4 planer)
ITALIEN – Trawlere (8 planer)
ITALIEN – Vod brugt fra fartøjer Ligurien-Toscana
SLOVENIEN – Trawlere
SLOVENIEN – Norfartøjer
MALTA – Trawlere
MALTA – Notfartøjer (2 planer)

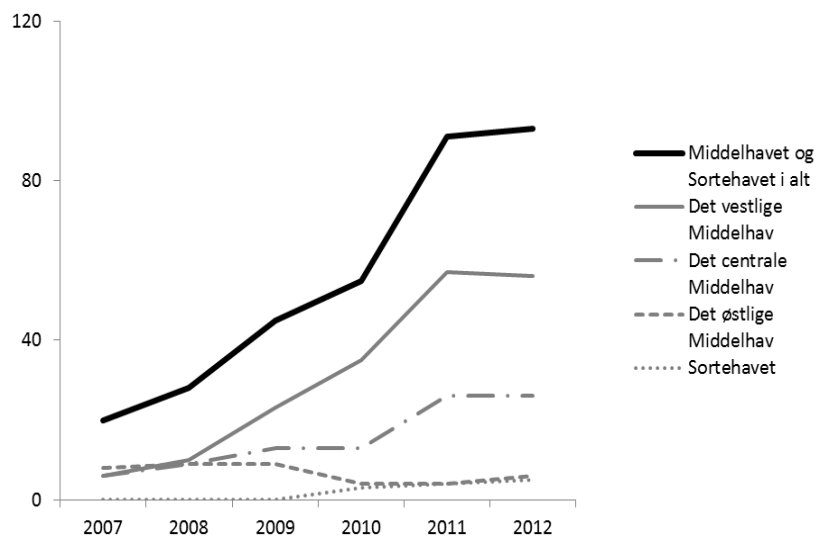
UDVIKLINGEN I BESTANDENES TILSTAND

Overfiskning er aftaget i de europæiske farvande i Atlanterhavet, Nordsøen og Østersøen. For bestande, for hvilke der foreligger MSY-vurderinger, er overfiskningen reduceret fra 94 % af bestandene i 2003 til 63 % i 2009 og 41 % i 2012. En stadig større andel af bestandene er blevet vurderet.

Antallet af bestande, der ifølge tilgængelige skøn befiskes på niveauer, der svarer til MSY-niveauerne, er steget fra blot 2 i 2003 til 13 i 2009 og 27 i 2012 (bilag Ia).

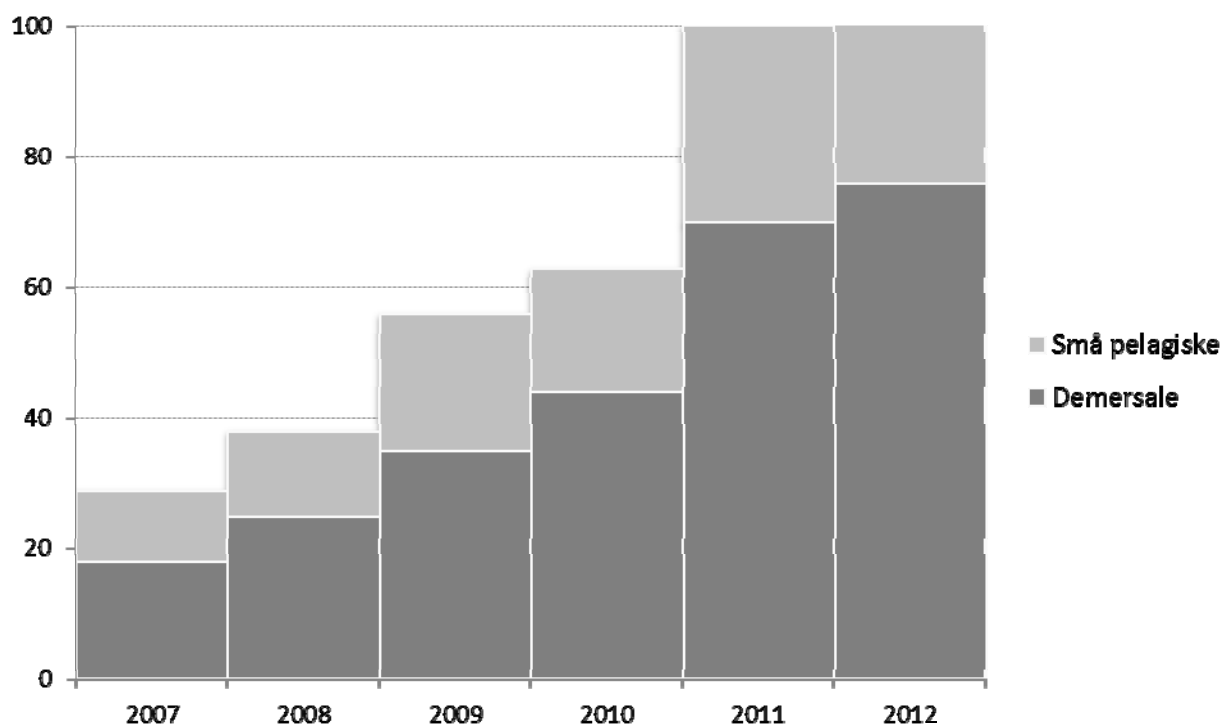
Antallet af bestande, for hvilke der foreligger fuldstændige MSY-vurderinger, steg 34 i 2005 til 35 i 2009 og 46 i 2014. Som resultat af, at ICES indførte nye metoder i 2013, er der sket en markant fremgang i antallet af bestande, for hvilke der er givet kvantitativ rådgivning, fra 59 i 2003 til 71 i 2014.

Det hastigt stigende antal vurderede bestande gør det tydeligt, at overfiskning stadig er udbredt i Middelhavet, som vist i figur 1-3. Der skal snarligst træffes effektive foranstaltninger for at udfase overfiskning.

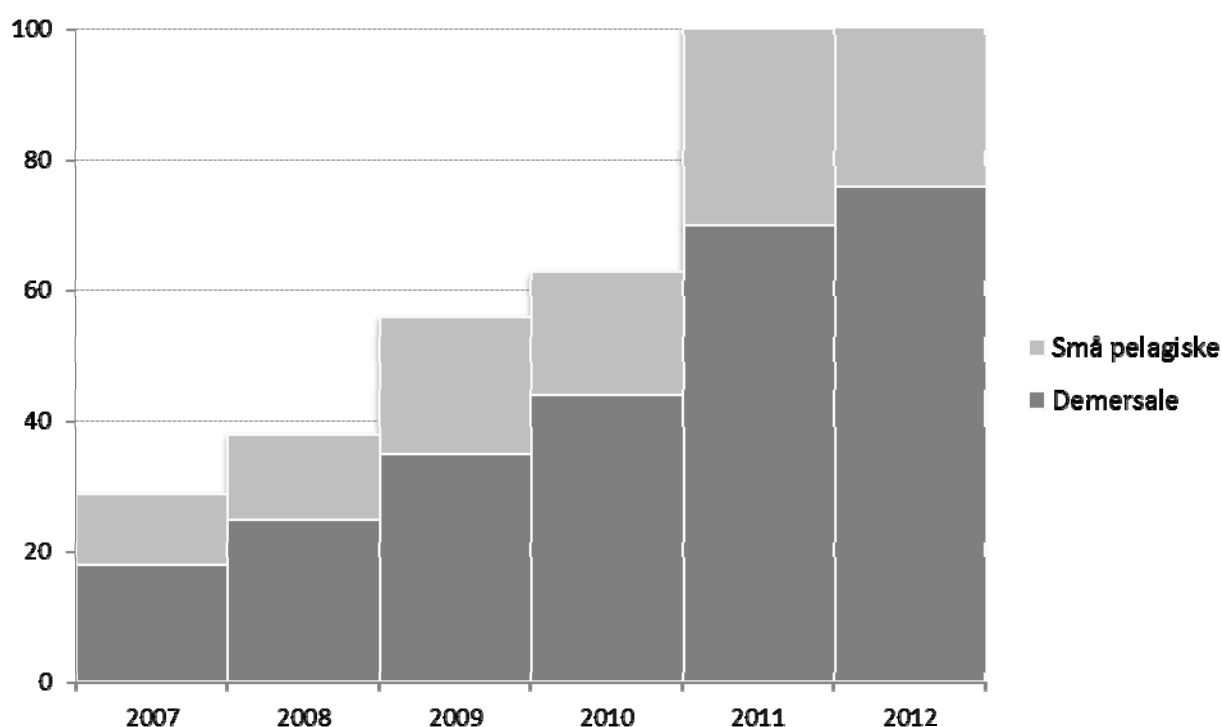
Figur 1. Antal bestande, hvor vurderingen fra 2007 til 2012 kendes, opdelt efter underområde i Middelhavet og Sortehavet.

Antal bestande, for hvilke vurderingen kendes

Figur 2. Antal bestande, hvor vurderingen fra 2007 til 2012 kendes, opdelt efter fiskeri i Middelhavet og Sortehavet.

Antal bestande, for hvilke vurderingen kendes

Figur 3. Antal bestande, der er vurderet som overfiskede fra 2007 til 2012, opdelt efter fiskeri Middelhavet og Sortehavet.

En foreløbig analyse findes i bilag Ic. For nogle områder er kun en del af ressourcerne blevet vurderet. Trods nylige forbedringer er tilstanden i store dele af Middelhavet og Sortehavet stadig ukendt.

Det nuværende viden om andre fiskebestandes tilstand for de enkelte regioner er beskrevet i det nedenstående¹².

Pelagiske bestande i det nordøstlige Atlanterhav

De fleste sildebestande (i Nordsøen, vest for Skotland, i Det Irske Hav og Det Keltiske Hav) befiskes i overensstemmelse med MSY. I alle tilfælde er der for 2014 fastsat TAC'er svarende til MSY.

Situationen er forværret for visse andre bestande: vestlig hestemakrel og sild nordvest for Irland er overfiskede. For makrel er der indgået en aftale mellem Færøerne, Norge og EU om bæredygtig forvaltning. ICES' rådgivning for 2014 pegede på, at bestanden kan være vokset betragteligt.

Nordsøen, Skagerrak og Kattegat:

Sej, rødspætte, kuller og jomfruhummer i Skagerrak og Fladen Grund befiskes på niveauer, der er i overensstemmelse med MSY. Alle andre bestande er enten overfiskede, eller deres tilstand kendes ikke.

¹² En fuldstændig analyse af fiskebestandenes tilstand findes på www.ices.dk for Atlanterhavet og tilstødende farvande og på <https://stecf.jrc.ec.europa.eu> for alle områder.

Til trods for nylige forøgelser af bestandens omfang og mindskelser i fiskedødeligheden er torskebestanden i Nordsøen kun en smule over biomassegrænsen og stadig langt fra forsigtighedsniveauet. Fiskeridødeligheden er stadig over MSY-niveauer. Omfanget af udsmid har været faldende, men er stadig omkring 25 % af landingerne. I Kattegat er torskebestanden på et ekstremt lavt niveau, og der kan være behov for yderligere foranstaltninger udover at sænke TAC'erne og fiskeriindsatsen.

Østersøen

Rådet fulgte den fælles holdning, som direktoraterne for de baltiske medlemsstater indtog på Baltfishforummet om at fastsætte TAC'er i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning.

Sildebestandene i den centrale del af Østersøen og Det Botniske Hav og brisling i Østersøen befiskes i overensstemmelse med MSY. Den seneste rådgivning peger dog på, at fiskeridødeligheden for torskebestanden i den vestlige del af Østersøen i den eksisterende plan er langt fra MSY-målet. Den østlige torskebestand viser udviklinger, der gør det umuligt at anvende de nuværende vurderingsmodeller. Kommissionen vil foreslå en ny flerårig plan for Østersøen i 2014.

Vest for Skotland, Det Irske Hav og Det Keltiske Hav

Vest for Skotland er niveauerne for visse bestande af heltarter bortset fra kuller fortsat lave. Omfanget af udsmid er stadig stort, og det skal der tages fat på. Medlemsstaterne har udviklet tekniske foranstaltninger til at reducere torskedødeligheden og undgå uønskede fangster. Nogle af foranstaltningerne har vist sig at reducere antallet af ønskede fangster (f.eks. i Det Irske Hav). Andre foranstaltninger vurderes stadig, og der er behov for en større indsats.

I Det Keltiske Hav er fiskerimulighederne blevet reduceret som følge af, at nogle nylige store rekrutteringer af ungfisk forsvinder. I overensstemmelse med MSY-rådgivning blev fiskerimulighederne for torsk og hvilling væsentligt reduceret. Kuller har haft en periode med reduceret rekruttering, men også udsmid har været et problem. De selektivtetsforanstaltninger, der blev indført i Det Keltiske Hav i 2012, blev gennemgået, men STECF nåede ikke frem til en afgørelse om, hvorvidt foranstaltningerne bidrog til bevaringsformål.

Der foreligger MSY-baseret rådgivning for alle bestande af jomfruhummer med undtagelse af en funktionel enhed, herunder i Porcupine Bank, som fortsat har sæsonlukning (en måned) og en separat under-TAC.

ICES har leveret MSY-vurderinger for 18 bestande med rådgivning om at reducere fiskerimulighederne, ofte betragteligt, for 14 bestande. MSY-rådgivningen er gennemført i fiskerimulighederne for 2014 for 12 af disse bestande.

Dybhavsarter

For de fleste dybhavsarter er skøn ikke tilgængelige grundet manglende data. Ifølge den seneste rådgivning fra ICES bør fiskeriet for de fleste bestandes vedkommende reduceres eller i hvert fald ikke udvides i 2015-2016, medmindre de pågældende bestande vides at være bæredygtige. Orange savbug, dybhavshaj, spidstandet blankesten og nogle bestande af skolæst er de mest berørte. ICES bemærker, at mange af fiskerierne efter dybhavsarter er blandede fiskerier med relativt store bifangster af ikkemålarter. Ved fastsættelse af TAC'er for målarterne bør der tages højde for indvirkningen på bifangstarterne.

Det iberiske Atlanterhavsområde og Biscayabugten

Der foreligger kun få vurderinger af bestandene i Biscayabugten og Atlanterhavet ud for Den Iberiske Halvø. Der er forbedring for sydlig kulmule, glashvarrearter og havtaske. Mens der har været en god tilgang at sydlig kulmule, er bestanden stadig overfisket, og den bæredygtighed på lang sigt er truet. Medlemsstaternes systemer til registrering af fangster og fiskeriindsats blev overvåget af Kommissionen i 2012. Der blev aftalt opfølgende foranstaltninger, og kontrollen bliver stadig bedre.

Jomfruhummer i Det Cantabriske Hav er stadig omfattet af rådgivning om fiskestop.

Middelhavet og Sortehavet

Mellem 2007 og 2012 foretog Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM) og STECF mere end 300 vurderinger. Antallet af vurderede bestande steg fra 29 i 2007 til 104 i 2012. Trods dette foreligger der stadig begrænset viden, idet det samlede antal kommercielt udnyttede bestande er betragteligt større.

Antallet af vurderede bestande er højere i de vestlige og centrale dele end i de østlige dele af havbassinet. Der er begrænset kendskab til bestandenes tilstand i de sydlige underområder.

Udnyttelsesniveauerne er langt over MSY-målene. Ud af 97 bestande var 91 % overfiskede. Europæisk kulmule, rød mulle og rød dybvandreje er de hyppigst overfiskede demersale arter. Sardin og ansjos er de to almindeligvis overfiskede små pelagiske arter.

I Sortehavet kendes tilstanden for 7 bestande, hvoraf 5 var overfiskede. Af de bestande, der forvaltes med TAC'er, er pighvar overfisket, og brisling er blevet udnyttet på bæredygtig vis siden 2007.

Stærkt vandrende fiskebestande i Atlanterhavet og Middelhavet

Disse bestande omfatter almindelig tun, hvid tun, tropisk tunfisk, sværdfisk og sejlfisk, som vurderes og forvaltes af Den Internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet (ICCAT).

De fleste tunarter lever længe, og der foretages ikke vurderinger hvert år. De oplysninger, der er tilgængelige om de forskellige bestandes bevarelsesstatus, er forskelligartede og stadig behæftet med en vis usikkerhed. De seneste vurderinger (fra 2013) for atlantisk sværdfisk viste, at bestanden er genopbygget efter at være blevet overfisket i begyndelse af 2000'erne. Den nordatlantiske hvide tun blev også vurderet i 2013. Fiskeridødeligheden er under MSY-niveau, selvom bestandens biomasse stadig skal opbygges yderligere for at nå niveauer, der kan give MSY.

Bestanden af almindelig tun i det østlige Atlanterhav og i Middelhavet er vokset de senere år. Der er en betydelig usikkerhed i vurderingen, men gennemførelsen af ICCAT's genopretningsplan har resulteret i reduktioner af fiskeridødeligheden, der nu anslås til at være på MSY-niveau. Fangster inden for den nuværende TAC vil sandsynligvis gøre det muligt for bestanden at komme på fode igen på mellemlang sigt.

Ændringer i den økonomiske situation

EU-fiskerflådernes økonomiske resultater er på alle områder gradvist forbedret de seneste år fra en nettooverskudsmargen på 1 % i 2008 til 6 % i 2011. Selvom udgifterne samlet set steg i 2011 på grund af stigninger i brændstofpriserne, steg indtægterne mere end udgifterne. I 2011 blev der skabt en bruttoværditilvækst (BVT) på 3,4 mia. EUR (+4 % sammenlignet med 2010), bruttooverskuddet var 1,3 mia. EUR (+7 %), og nettofortjenesten var 410 mio. EUR (+22 %). EU-fiskerflåden landene mindre i 2011, men genererede højere førstesalgpriser.

Idet EU-fiskerflåden er meget forskelligartet, gjorde denne tendens sig ikke gældende for alle dele af flåden.

Erfaringer med overgang til fiskeri efter princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte

Nogle eksempler på overgang til MSY-fiskeri er forklaret i det nedenstående.

For torskefiskeriet i Østersøen er de økonomiske resultater for de flåder, der er afhængige af torsk, blevet væsentlig forbedret efter gennemførelsen af forvaltningsplanen for torsk, hvilket bragte fiskeriet tættere på en MSY-situation. Fangsterne var i store træk stabile, og bestandene begyndte at vokse, hvilket betød en øget rentabilitet. Fangstomkostningerne blev mindsket på grund af mindre brændstofforbrug og kapitalomkostninger. Bruttoværditilvæksten for repræsentative fartøjer blev øget med mere end 40 % fra 2008 til 2011. Disse flåder skabte en bruttofortjeneste, der var seks gange højere i 2011 sammenlignet med 2008, henholdsvis 40 % højere sammenlignet med 2009.

For fiskeriet i Nordsøen efter tunge og rødspætte betød overgangen til MSY-fiskeri, at de fleste flåder kunne forblive rentable selv med en stigning i brændstofpriserne på 32 % indtil 2011. Dette var muligt, fordi landingerne af rødspætte blev øget med 51 % fra 2008 til 2011, mens omkostninger forbundet med fiskeri faldt betragteligt i takt med, at bestandene voksede.

I den vestlige del af Den Engelske Kanal er tunge blevet befisket på MSY-niveau siden 2009. Siden da og indtil 2013 er bestanden vokset med 16 %, og fangsterne er steget med 24 %. Prisen for tunge og andre målarter, der er omfattet af denne forvaltningsplan, steg frem til 2011. Øget stabilitet i fiskeriet kan have forbedret investeringsmulighederne i flåderne væsentligt.

TIDSPLAN

Tidsplanen for arbejdet er som følger.

Forordningen om fiskerimuligheder	Rådgivning	Kommissionens forslag	Forventet tidspunkt for vedtagelse i Rådet
Bestande i Atlanterhavet, Nordsøen, Antarktis og andre havområder	sidst i juni - sidst i oktober	oktober	december
Østersøen	sidst i maj	august	oktober
Sortehavet	saidst i oktober	november	december
dybhavsarter	maj-juni	september	november

KONKLUSION

Med denne meddelelse fastsættes de grundlæggende principper for fastsættelse af fiskerimuligheder for første gang, siden den nye FFP trådte i kraft. Medlemsstaterne, rådgivende råd og interessenter opfordres til at overveje de retningslinjer, der er fastsat, og

give Kommissionen anbefalinger og forslag med henblik på at sikre, at fiskerimulighederne for 2015 bidrager til at nå målene i den nye FFP.

Bilag Ia –Videnskabelig rådgivning om bestande i det nordøstlige Atlanterhav og tilstødende farvande¹³

Skema 1. Videnskabelig rådgivning om overfiskning	Antal fiskebestande											
Rådgivning for år:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Bestande med MSY-vurdering			34	23	32	33	35	39	35	38	41	46
Overfiskede bestande			32	21	30	29	30	28	22	18	16	19
Bestanden befiskes med maksimalt bæredygtigt udbytte % af bestandene, der er overfiskede			2	2	2	4	5	11	13	20	25	27
			94%	91%	94%	88%	86%	72%	63%	47%	39%	41%

Skema 2. Videnskabelig rådgivning om bestandens tilstand og sikre biologiske grænser	Antal fiskebestande											
Rådgivning for år:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Uden for sikre biologiske grænser	30	29	26	26	26	28	27	22	19	14	17	17
Inden for sikre biologiske grænser	12	10	14	11	12	13	12	15	15	18	24	21
% af bestandene inden for sikre biologiske grænser	29%	26%	35%	30%	32%	32%	31%	41%	44%	56%	59%	55%
Bestandens tilstand ukendt pga. mangelfulde data	48	53	53	57	58	55	57	60	61	60	41	47
Ukendte bestande + bestande, der er vurderet med hensyn til sikre biologiske grænser (*)	90	92	93	94	96	96	96	97	95	92	82	85
% af bestande med kendt tilstand	47%	42%	43%	39%	40%	43%	41%	38%	36%	35%	50%	45%

¹³ Der ydes rådgivning ved hjælp af data indsamlet og målinger foretaget to år før det år, rådgivningen gælder.

Sikre biologiske grænser er relevante for anvendelsen af artikel 15, stk. 8, i forordning 1380/2013.

Skema 3. Videnskabelig rådgivning om fiskestop (eller lignende formulering)	Antal fiskebestande											
Rådgivning for år:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Videnskabelig rådgivning om fiskestop	24	13	12	14	20	18	17	14	11	8	11	12

Skema 4. Forskel mellem TAC'er og bæredygtige fangster	TAC'ens overskridelse i procent i forhold til rådgivningens anbefaling											
Rådgivning for år:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014*
TAC'ens overskridelse af niveauet for bæredygtig fangst (%)	46%	49%	59%	47%	45%	51%	48%	34%	23%	11%	29%	35%

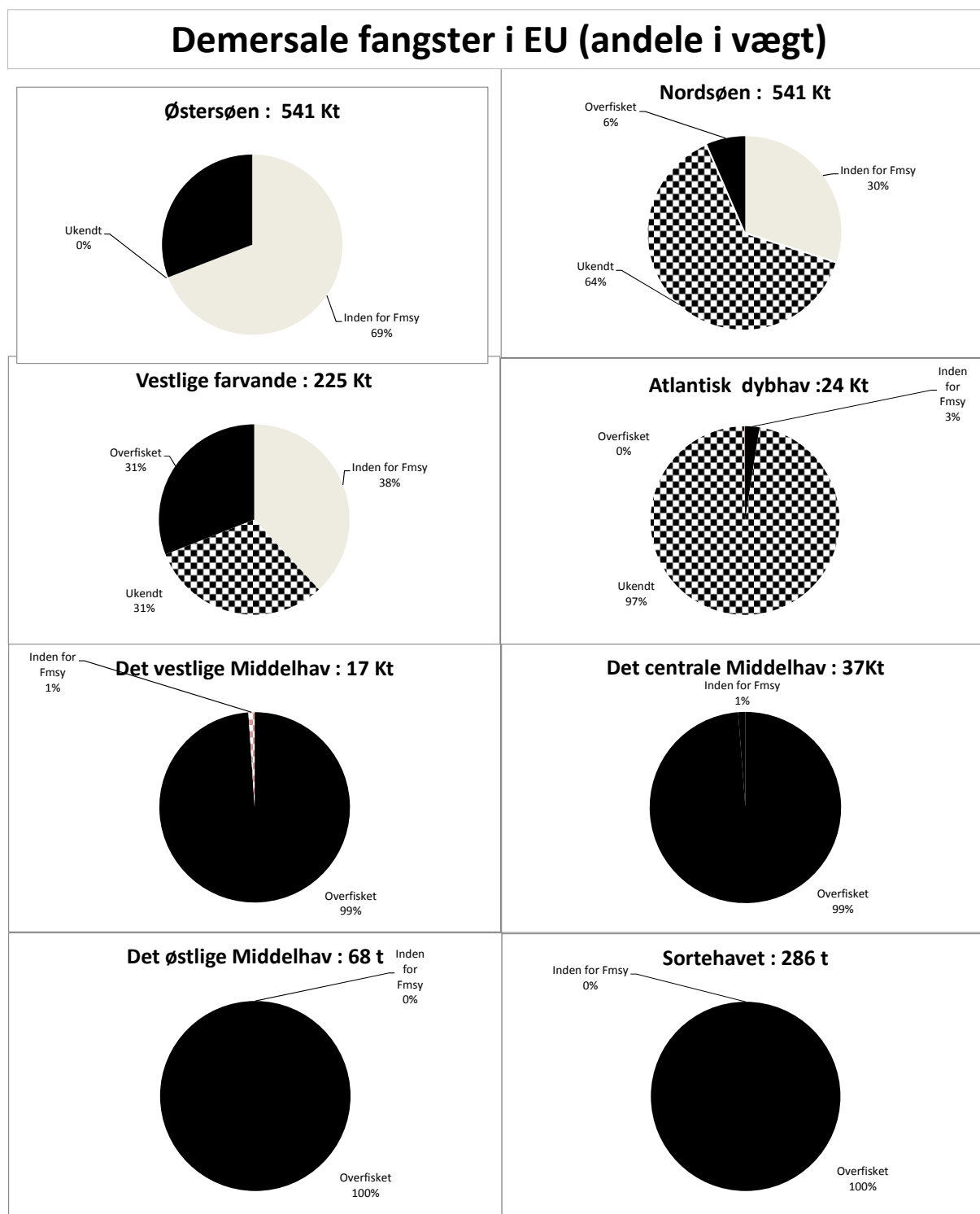
* Sammenlignet med en stigende andel af bestandene, der er omfattet af kvantitativ rådgivning.

Skema 5. Sammenfatning af den videnskabelige rådgivning om fiskerimuligheder	Antal fiskebestande											
Rådgivning for år:	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Bestande, som der kan udarbejdes størrelses- og fiskeridødelighedsprognoser for	40	34	40	31	29	30	34	36	36	40	46	49
Bestande, som der foreligger kvantificeret videnskabelig rådgivning om fiskerimuligheder for	59	52	54	65	61	62	63	55	55	47	77	71
Bestande, som der ikke foreligger videnskabelig rådgivning for	31	40	39	29	35	34	33	42	40	44	9	14

Bestande, for hvilke der er givet ikke-kvantificeret rådgivning, er ikke omfattet af skema 5.

Ikke omfattet af denne analyse: Dybhasarter, herunder lange, brosme og havgalte TAC'er for bifangster af sild TAC'er, der har forbindelse til en anden afgang om samme bestand (f.eks. sej vest for Skotland), TAC'er, der udgør udvekslinger af fiskerimuligheder med tredjelande, TAC'er uden for det nordøstatlantiske område, TAC'er, hvor der findes ureguleret fiskeri efter samme bestand (f.eks. blåhviling før 2006), bestande for hvilke der findes rådgivning, men ingen TAC (f.eks. sildehaj), og TAC'er, hvor det primære forvaltningsredskab har været indsatsforvaltning (f.eks. tobis). Hvis en TAC dækker to arter, for hvilke der findes en vurdering (f.eks. glashvarrearter, havtaske, VII og VIII), henviser der i analysen til den største af de to bestande, TAC'en dækker.

Metoden til indsamling af disse oplysninger vedrørende de europæiske farvande i Atlanterhavet er uændret i forhold til tidligere udgaver af denne rapport, selv om kolonnerne for nogle år er ændret, således at de afspejler, at data blev indsamlet og målinger foretaget to år før det år, hvor rådgivningen blev anvendt.

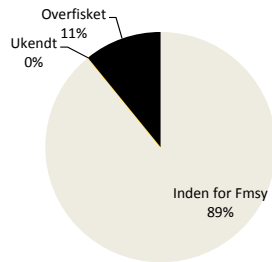
Figur 1: Andelen af den vægt, der landes i EU, af demersale bestande, der befiskes på eller under F_{msy} (lysegrå), over F_{msy} (=overfiskes) (sort), eller hvis status er ukendt (ternet). I Middelhavet er andelen af fangster med ukendt status ikke vurderet fuldt ud, men anslås til at

¹⁴ Indledende analyse. Kommissionen har anmodet STECF om en metodologiske gennemgang.

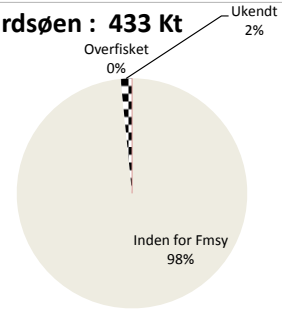
være omkring 70 til 85 % af landingerne. Overskrifterne viser de vurderede landinger (tons, t, eller tusind tons, Kt).

Pelagiske fangster i EU (andele i vægt)

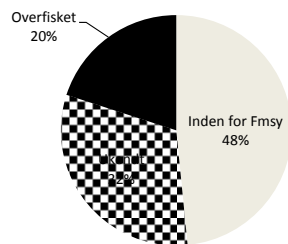
Østersøen : 509 Kt

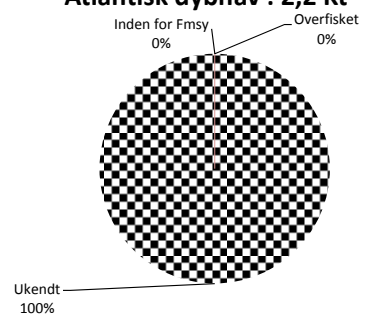
Nordsøen : 433 Kt

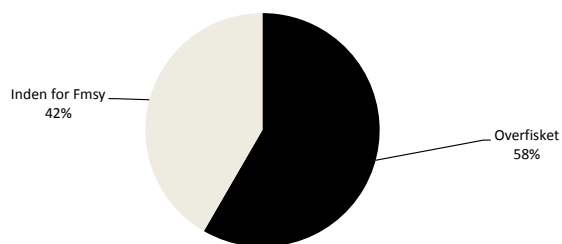
Vestlige farvande : 805Kt

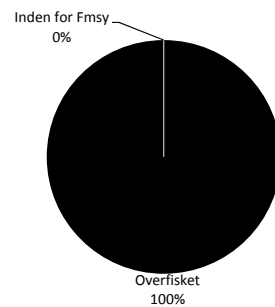
Atlantisk dybhav : 2,2 Kt

Det vestlige Middelhav : 49 Kt

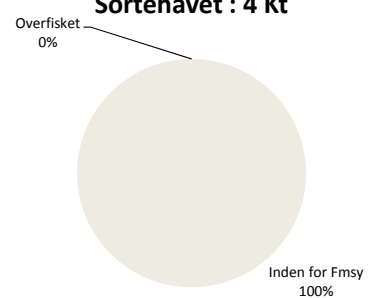
Det centrale Middelhav : 84 Kt

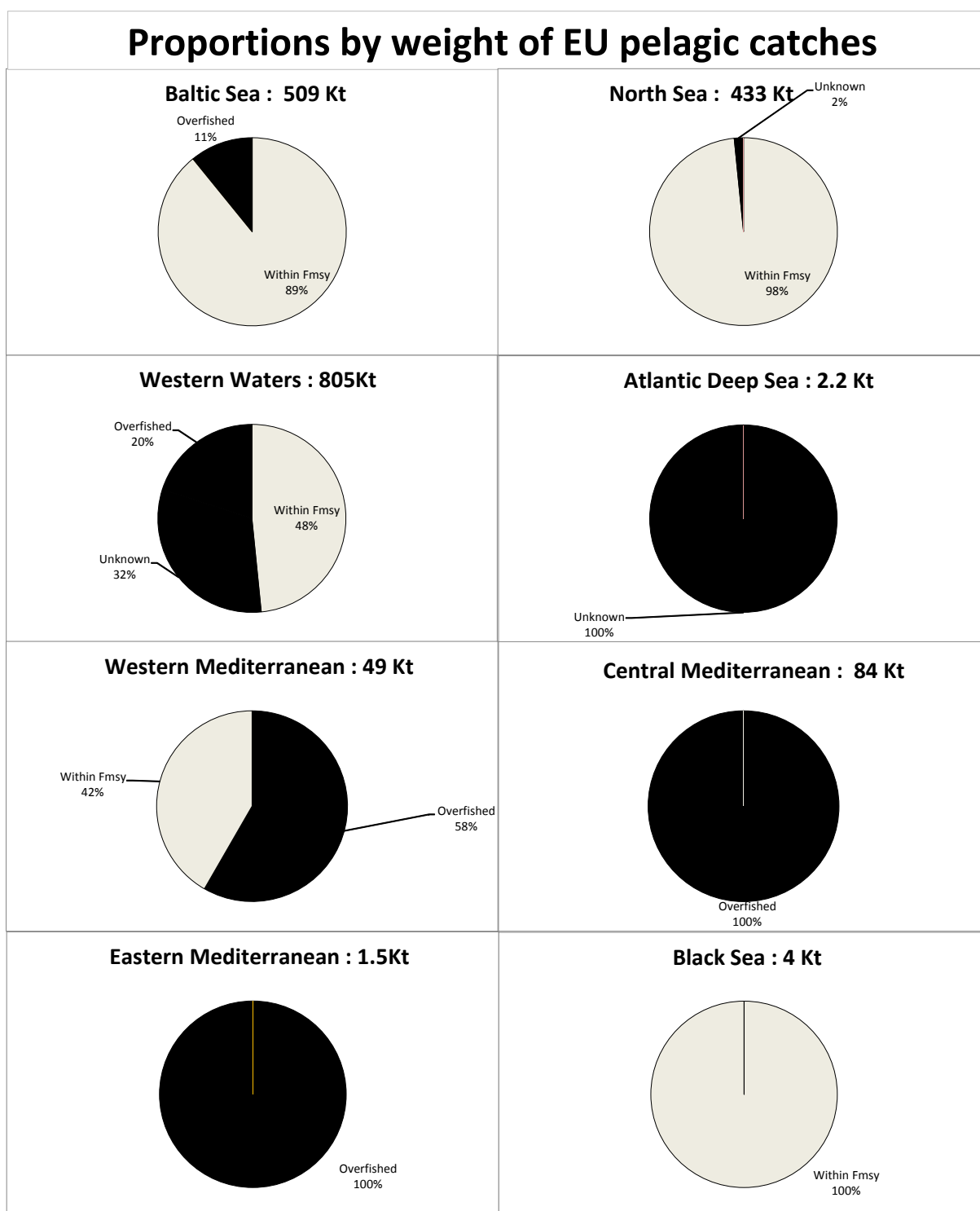

Det østlige Middelhav : 15 Kt

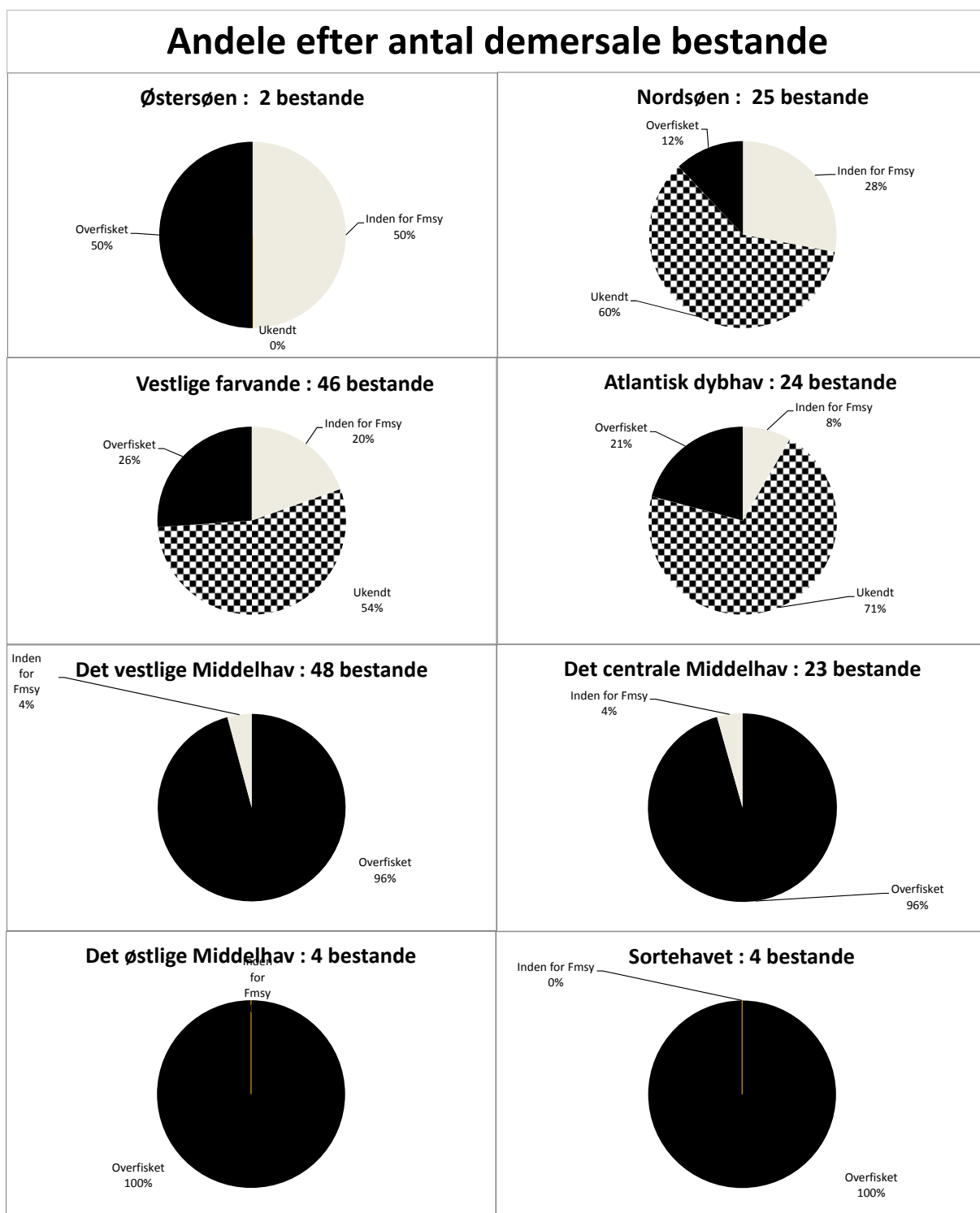

Sortehavet : 4 Kt

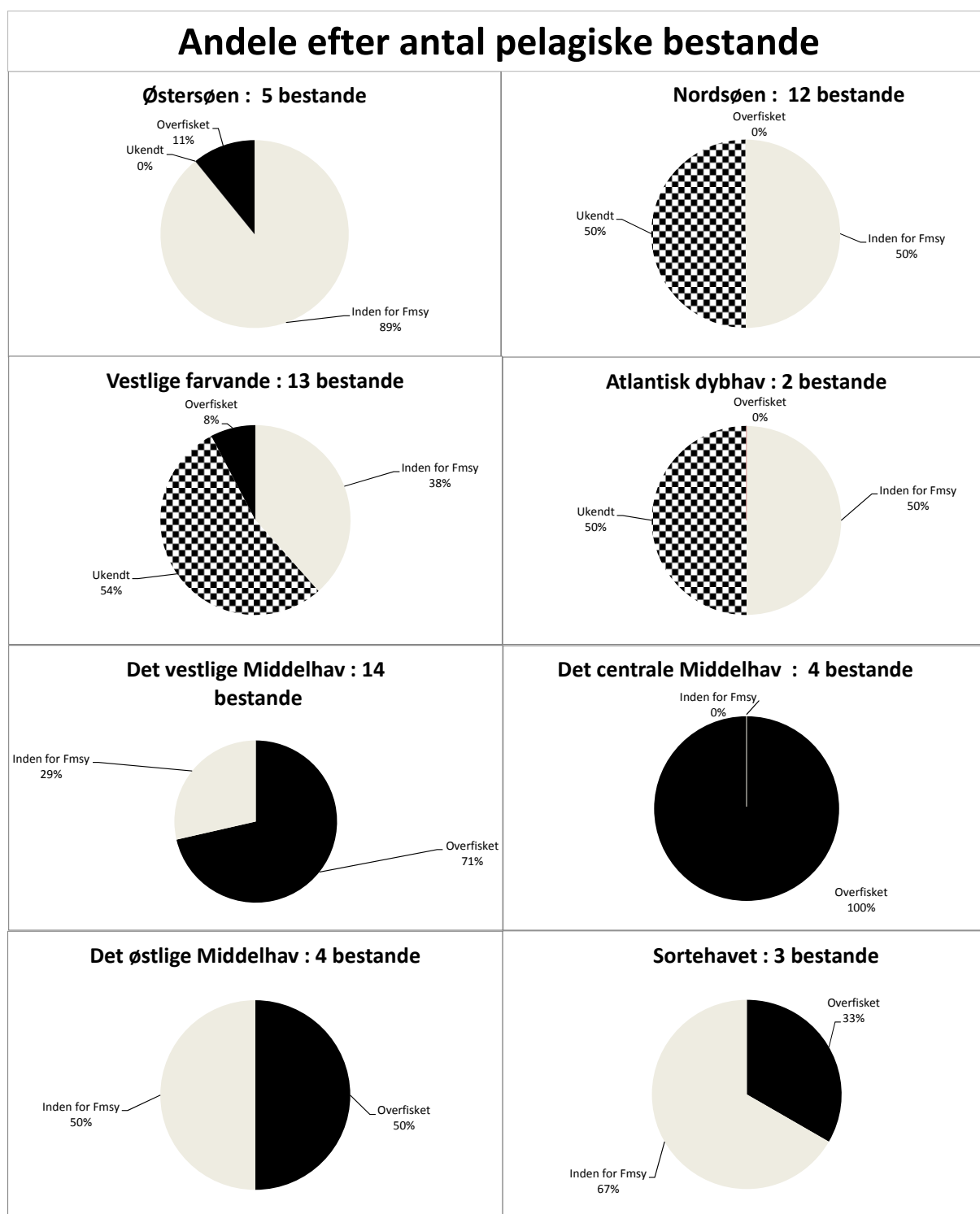

Figur 2: Andelen af den vægt, der landes i EU, af pelagiske bestande, der befiskes på eller under F_{msy} (lysegrå), over F_{msy} (=overfiskes) (sort), eller ukendt status (ternet). I Middelhavet er andelen af fangster med ukendt status ikke vurderet fuldt ud, men anslås til at være omkring 70 til 85 % af landingerne. Overskrifterne viser de vurderede landinger (tons, t, eller tusind tons, Kt).

Figur 3: Andelen af demersale bestande, der befiskes på eller under F_{msy} (lysegrå), over F_{msy} (=overfiskes) (sort), eller hvis status er ukendt (ternet). I Middelhavet er andelen af arter med ukendt status endnu ikke vurderet fuldt ud.

Figur 4: Andelen af pelagiske bestande, der befiskes på eller under F_{msy} (lysegrå), over F_{msy} (=overfiskes) (sort), eller hvis status er ukendt (ternet). I Middelhavet er andelen af arter med ukendt status endnu ikke vurderet fuldt ud.

Analysen i figur 1-4 dækker det år, fra hvilket de seneste fangstdata stammer. For bestande i Middelhavet anses bestandens tilstand for at være kendt for indtil tre år efter den seneste vurdering.